

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

végzés

Az ügy száma: Gfv.VI.30.025/2026/2.

A tanács tagjai: Dr. Simonné dr. Gombos Katalin a tanács elnöke

Dr. Tibold Ágnes előadó bíró

Dr. Döme Attila bíró

Dr. Farkas Antónia bíró

Dr. Madarász Anna bíró

A felperes: cég1 (cím1)

A felperes képviselője: Budapesti 5000. Ügyvédi Iroda (cím1, ügyintéző: dr. Somogyi István Zsolt ügyvéd)

Az alperes: cég2 (cím2)

Az alperes képviselője: Dr. Varga Benedek Ügyvédi Iroda (cím3 ügyintéző: dr. Varga Benedek ügyvéd)

A per tárgya: társasági határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla, 16.Gf.40.097/2025/10-II. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Fővárosi Törvényszék, 3.G.40.782/2023/45-I. számú ítélet

Re Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

Megállapítja, hogy a felperes kérelmet terjeszthet elő a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékes adó- és vámigazgatóságánál 56.000 (ötvenhatezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték visszatérítése iránt.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem szempontjából releváns tényállás

[1] A felperes az alperesi társaság tagja. Az alperes ügyvezetője, név1 2014. november 30-tól 2015. december 7-ig volt tagja a felperesnek.

[2] Az alperes székhelye azonos a felperes 2014. november 30-án a cégnyilvántartásba bejegyzett székhelyével, amely egyébként név1 tulajdonát képező ingatlan.

[3] Az alperes 2022. december 8-ára taggyűlést hívott össze. A meghívót a felperes részére a bejegyzett székhelyére kézbesítette, és elektronikus levélként is megküldte a felperes cégnyilvántartásba bejegyzett p....u e-mail címre.

[4] A 2022. december 8-án megtartott taggyűlésen a felperes nem jelent meg. Az alperes a 2022. december 8-án tartott taggyűlésén az 1./2022. (XII.08.) számú határozatában kijelölte a jegyzőkönyvet hitelesítő személyt, a 2./2022. (XII.08.) számú határozatában elhatározta a törzstőkéjének felemelését. Az alperes a taggyűlésről készült jegyzőkönyvet a taggyűlés napján elküldte a felperes cégjegyzékbe bejegyzett e-mail címére.

[5] Az alperes ügyvezetője 2023. január 13-ára újabb taggyűlést hívott össze, a meghívót szintén a felperes bejegyzett székhelyére kézbesítette, valamint a fenti e-mail címére küldte meg.

[6] A felperes a 2023. január 13-án megtartott taggyűlésen sem jelent meg. Az alperes a taggyűlésén az 1./2023. (I.13.) számú határozatában kijelölte a jegyzőkönyvet hitelesítő személyt, a 2./2023. (I.13.) számú határozatában a korábbi taggyűlésen elhatározott törzstőke felemelésre tekintettel a társasági szerződést módosította. Az alperes a 2023. január 13-i taggyűlésen hozott határozatokat nem küldte meg a felperes részére, azokról a felperes 2023. március 1-jén szerzett tudomást, amikor jogi képviselője lekérte az alperes cégkivonatát és a változásbejegyzési eljárásról értesült.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[7] A felperes a 2023. március 31-én előterjesztett keresetében az 1./2022. (XII.08.), a 2./2022. (XII.08.), az 1./2023.(I.13.) és a 2./2023. (I.13.) számú taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Arra hivatkozott, hogy az alperes ügyvezetőjének tudnia kellett, hogy a felperes nem fogja megkapni a meghívókat a felperes bejegyzett székhelyén, hiszen a cím az alperesi ügyvezető saját lakása volt, így csak az kaphatja meg azokat, akinek azt ő továbbítja. Az alperes ügyvezetője jól ismerte a felperes valódi elérhetőségét, a felperes ügyvezetőjének a címét, a korábbi gyakorlat szerint a taggyűlési meghívókat oda is megküldte.

[8] Az e-mail útján történő megküldés vonatkozásában előadta, hogy a felperes cégnyilvántartásba bejegyzett e-mail cím 2008. óta inaktív, és az alperesnek is tudomással kellett rendelkeznie arról, hogy a megküldött e-mailek a címzetthez nem érkeznek meg. Szabályszerű kézbesítés hiányában a taggyűlések megtartására nem kerülhetett volna sor, ezért az azokon hozott határozatok jogszabálysértőek.

[9] Állította, hogy a taggyűléseken hozott támadott határozatokról az alperesi cégiratokba történő betekintés során, 2023. március 1-én szerzett tudomást.

[10] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását valamennyi taggyűlési határozat vonatkozásában elsődlegesen a szubjektív keresetindítási határidő elmulasztására tekintettel kérte.

Az elsőfokú és a másodfokú bíróság ítélete

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Elsőként azt vizsgálta, hogy a felperes a keresetindítási határidőt a támadott taggyűlési határozatokkal kapcsolatban megtartotta-e, a felperes mikor szerzett tudomást vagy kellő gondosság mellett mikor szerezhetett volna tudomást a perbeli taggyűlési határozatokról. Megállapította, hogy a felperes a 2022. december 8-i taggyűlési határozatokat tartalmazó taggyűlési jegyzőkönyvet elektronikus elérhetőségén ugyanezen a napon átvethette volna, ha a kellő gondosság tanúsítása mellett olyan elektronikus levelezési címet tart fenn, amelyen a levelek átvétele biztosított. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:36. § (1) bekezdésében a keresetindításra előírt 30 napos elévülési határidő 2023. január 9-én lejárt, tehát a 2023. március 31-én előterjesztett kereset a 2022. december 8-i taggyűlési határozatok vonatkozásában nem volt vizsgálható.

[12] A 2023. január 13-án tartott taggyűlésen hozott határozatok hatályon kívül helyezésére irányuló kereseti kérelemmel kapcsolatban kifejtette, mivel az alperes a határozatokat nem küldte meg a felperes részére, ezért a felperes azokról az általa hivatkozott időpontban szerzett tudomást, ezért az elévülés nem következett be. E kereseti kérelmet érdemben vizsgálva megállapította, hogy az alperes a korábban tanúsított magatartásával ellentétben a taggyűlési meghívót a felperes székhelyére és a cégnyilvántartásba bejegyzett elektronikus elérhetőségére küldte meg. Az alperes akkor járt volna el a jóhiszeműség és a tisztesség követelményeinek megfelelően, ha a taggyűlési meghívót a felperes vezető tisztségviselője részére is megküldi. Az alperes jogszerű eljárása azonban a jogszabályok céljával ellentétes módon történő joggyakorlásra vezetett, mivel az alperes tudhatta, hogy a felperes a székhelyén a küldeményeket nem veszi át. Nem sértette azonban az alperes magatartása a Ptk. 1:3. § (2) bekezdése szerinti *venira contra factum proprium* magánjogi elvét, mivel a felperes a felek között elmérgesedett viszonyra tekintettel okkal nem bízhatott a korábbi gyakorlat fenntartásában.

[13] Ugyanakkor a felperes sem úgy járt el ahogyan az az adott helyzetben általában elvárható, mert olyan székhelyet tartott fenn, ahol a székhellyel összefüggő kötelezettségek teljesítése számára nem volt biztosított, illetve olyan elektronikus levélcímet tarott fenn, amelyre érkező leveleket nem tekintette meg. A felperes így maga idézte elő azt a helyzetet, amely az alperes alapvető jogszegését lehetővé tette, saját felróható magatartására előnyök szerzése végett pedig senki nem hivatkozhat. Mindezekre tekintettel az alperes a taggyűlési meghívót szabályszerűen kézbesítette, és a támadott határozatokat az alperes szabályszerűen összehívott taggyűlésen hozta.

[14] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény a (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és az alperes 1./2023. számú és a 2./2023. számú taggyűlési határozatait hatályon kívül helyezte, míg az 1./2022. számú és 2./2022. számú határozatok tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét – annak helyes indokaira utalással – helybenhagyta.

[15] Határozatának indokolásában kifejtette, az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül, a rendelkezésére álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével, helytállóan, a Ptk. 3:36. §-a szerinti perindítási határidő helyes értelmezésével, továbbá a Ptk. 6:23. § (1) bekezdésének megfelelő alkalmazásával állapította meg, hogy a felperes a keresetét a 2022. évi támadott határozatok tekintetében elkésve terjesztette elő, és megalapozottan utasította el a keresetet.

[16] Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban a kérdésben is, hogy az alperes a 2023. évi támadott határozatokat nem küldte meg a felperes részére, ezért e határozatokkal szemben nem mulasztotta el a felperes a perindítási határidőt. A másodfokú bíróság azonban érdemben nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját. Kifejtette, a Ptk. 1:4. § (3) bekezdése alapján a másik fél felróható magatartására az is hivatkozhat, aki maga sem úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható. Az alperesi ügyvezető a taggyűlési meghívót rosszhiszeműen és kifejezett tudomása ellenére nem küldte meg a felperesi ügyvezető címére, ezért a 2023. január 13-i taggyűlést a Ptk. 3:190. § (1) bekezdése és az 1:3. § (1) bekezdésének a megsértésével hívták össze. Erre tekintettel a jogszabálysértő 1./2023. számú és 2./2023. számú taggyűlési határozatokat a Ptk. 3:37. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[17] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet 1./2022. (XII.08.) és 2./2022. (XII.08.) számú taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezésére irányuló keresetet elutasító rendelkezésének hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen a felperes e keresetének is helytadó döntés meghozatalát, másodlagosan az első- vagy a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, továbbá a jogerős ítélet végrehajthatóságának felfüggesztését kérte. Felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is benyújtott, amelyet annak tartalma szerint a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjára és (3) bekezdésére alapított.

[18] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében állította, hogy a jogerős ítélet sérti a Ptk. 3:36. § (1) bekezdését. Álláspontja szerint a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria Gfv.30.681/2017/4. számú ítéletében kifejtettektől, amely nem csak a joggyakorlat egységét veszélyezteti, hanem indokolja a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján is a felülvizsgálatot. A Kúria a Gfv.30.681/2017/4. számú határozatában, szintén társasági határozat hatályon kívül helyezése iránt folyamatban volt ügyben rögzítette, hogy az adott tényállás mellett az alperesi társaságot terhelte annak igazolása, hogy a felperes mikor értesülhetett a határozat tartalmáról e-mail útján. Ezzel ellentétes álláspontot képvisel a jelen perbeli jogerős ítélet, amely szerint a bíróságnak nem kellett az alperest tájékoztatnia arról, hogy bizonyítsa, a felperesi elektronikus levelezési címre megérkeztek a levelek, mert a felperes saját felróható magatartásaként értékelhető, hogy a cégjegyzékbe bejegyzett e-mail címet nem használja, és az inaktív állapotban van 2008. óta. Az eljáró bíróságok a tárhelyszolgáltató megkeresése helyett elfogadták az alperes kinyomtatott képernyőjét az e-mailek megküldéséről, annak ellenére, hogy a felperes átvállalva az alperes bizonyítási kötelezettségét bizonyította, hogy az inaktív e-mail címre nem érkeznek meg az e-mailek, tehát a felperes nem szerezhette tudomást a határozatokról.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] A Kúria előjáróban rögzíti, az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2025. évi XLIX. törvény 243. § (4) bekezdése szerint a Pp. felülvizsgálatra vonatkozó módosított szabályozást tartalmazó rendelkezései 2026. január 1-jén lépnek hatályba. Átmeneti rendelkezés hiányában a módosítással beiktatott új, illetve a módosítással hatályon kívül helyezett régi eljárási jogszabályi rendelkezések alkalmazandóságát a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 15. § (2) bekezdés b) pontja alapján kell megítélni. Mivel a felülvizsgálat a jogerős határozat jogkérdésben állított hibájának az orvoslására szolgáló rendkívüli perorvoslat, a jogerős határozat meghozatala minősül annak az eljárási cselekménynek, amely meghatározza az ellene előterjeszthető rendkívüli perorvoslatra vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazandóságát, ezért a jogerős ítélet 2025. november 12-i keltére tekintettel jelen ügyben a Pp. 2025. december 31-ig hatályos rendelkezései az irányadók (Kúria Pfv.20.061/2026/2.).

[20] A jelen ügyben még alkalmazandó Pp. 408. § (2) bekezdése szerint nincs helye felülvizsgálatnak vagyoni jogi perben, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indokolásra utalással hagyta helyben.

[21] A Kúria rámutat arra, hogy a felperes által előterjesztett kereseti kérelmek (a 2022. december 8-i taggyűlési határozatok, valamint a 2023. január 13-án hozott taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezése iránti kérelmek) valódi tárgyi keresethalmazatot képeznek [Pp. 173. § (1) bekezdés]. A valódi tárgyi keresethalmazat esetén a keresetek léte egymástól független, ezért azok akár külön perekben is érvényesíthetőek. Következésképpen a felülvizsgálat Pp. 408. § szerinti korlátjának a megkerülésére – így jogszabálysértéshez – vezethetne az, ha a Kúria valamennyi – önállóan tekinthető – ítéleti rendelkezés felülvizsgálhatóságát érdemben vizsgálná úgy, hogy a felülvizsgálat engedélyezését megalapozó feltételek kizárólag csak egyes rendelkezésekkel összefüggésben állnak fenn. A felülvizsgálat engedélyezésének elbírálása során az egyes kérelmek nem hatnak ki egymásra, a felülvizsgálati korláttal érintett kérelmet tehát nem teszi befogadhatóvá és érdemben elbírálhatóvá az a körülmény, hogy azt esetleg a jogerős ítéletet támadó olyan másik kérelemmel együtt terjesztették elő, amellyel szemben korlátozás nem érvényesül (Kúria Pfv.VI.20.346/2024/4.) Erre figyelemmel a Kúriának kereseti kérelmenként kell vizsgálni, hogy a felülvizsgálat kizártságának a Pp. 408. § (1) és (2) bekezdésében írt feltételei fennállnak-e (Kúria Pfv.VI.20.375/2025/3.). A másodfokú ítélet indokolásában hivatkozott jogszabályhely vagy az indokolás tartalma alapján azt a Kúria hivatalból állapítja meg, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indokolásra utalással hagyta-e helyben (Kúria Pfv.VI.20.426/2024/2.).

[22] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és az alperes 1./2023. (I.13.) számú és a 2./2023. (I.13.) számú taggyűlési határozatait hatályon kívül helyezte, míg az elsőfokú ítéletet az 1./2022. (XII.08.) számú és 2./2022. (XII.08.) számú határozatok tekintetében – annak helyes indokaira utalással – helybenhagyta.

[23] Jelen esetben tehát a Kúria megállapította, hogy a 2022. december 8-i taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezésére irányuló kereseti kérelem körében a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indokolásra utalással hagyta helyben az elsőfokú bíróság döntését, erre figyelemmel a felperesnek e kereseti kérelme vonatkozásában

engedélyezés iránti kérelmet kellett előterjesztenie, amelynek eleget tett.

[24] A Kúria a felperes engedélyezés iránti kérelmét a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján vizsgálta, és megállapította, hogy a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjában, továbbá a (3) bekezdésében foglalt követelmények – az alábbiak szerint – nem teljesültek.

[25] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja két esetben teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését: a joggyakorlat egységének, valamint a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségessége alapján. A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulata alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében akkor engedélyezhető a felülvizsgálat, ha a Kúria iránymutatása azért szükséges, mert egymással ellentétes, széttartó döntések születtek azonos jogkérdésben (Kúria Pfv.20.888/2020/2). Ha a fél erre az engedélyezési okra hivatkozik, meg kell jelölnie egyrészt azt az elvi jelentőségű jogkérdést, amelyben a bírói gyakorlat nem egységes, másrészt az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket az engedélyezés iránti kérelmében egyértelműen azonosítható módon – legalább a határozatot hozó bíróság nevének és a határozat számának feltüntetésével – meg kell jelölnie (Kúria Gfv.30.108/2025/2.). Eltérő bírói döntésként pedig kizárólag másodfokon jogerőre emelkedett vagy legfelsőbb bírósági (precedenserővel nem rendelkező) döntésre lehet hivatkozni (Kúria Pfv.20.723/2022/2., Pfv.20.487/2024/2., Pfv.20.346/2024/4.).

[26] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának második fordulata szerint a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében akkor indokolt a felülvizsgálat engedélyezése, ha a joggyakorlat egységes ugyan, de az így kialakult joggyakorlat már nem tartható fenn, és emiatt szükséges a Kúria állásfoglalása (Kúria Pfv.20.328/2020/3., Gfv.30.215/2023/3.).

[27] A felperes által megjelölt Kúria Gfv.30.681/2017/4. számú határozata – a későbbiekben kifejtetteken túl – nem lehet alapja a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja szerinti engedélyezési okoknak, ugyanis mind a joggyakorlat továbbfejlesztése, mind a joggyakorlat egységének biztosítása csak akkor értelmezhető, ha a Kúria a felmerülő elvi jelentőségű jogkérdésben még nem foglalt állást.

[28] A felperes az engedélyezés iránti kérelmében nem jelölt meg egyetlen olyan másodfokon jogerőre emelkedett vagy a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 41/B. § (1) bekezdése értelmében precedenserővel nem rendelkező legfelsőbb bírósági határozatot, amellyel igazolta volna a széttartó vagy a már kialakult, azonban már nem követhető joggyakorlatot (Kúria Pfv.20.533/2025/3). A Pp. 409. § (2) bekezdésének a) pontja egyebekben is vagylagos eseteket tartalmaz, amelyből az következik, hogy a rendelkezés két fordulata egyszerre nem állhat fenn, egyszerre nem képezheti az engedélyezés alapját, mert (az első fordulat értelmében) vagy nincs egységes bírói gyakorlat, vagy (a második fordulat értelmében) van egységes bírói gyakorlat, de az már nem irányadó, nem támogatható [Kúria Pfv.20.584/2023/2., Pfv.20.220/2024/4.].

[29] A Pp. 409. § (3) bekezdése alapján a Kúria akkor engedélyezi a felülvizsgálatot, ha az ítélet a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltér, és ha megállapítható, hogy a jogerős ítélet a Kúria által meghozott, a Bírósági Határozatok Gyűjteményében 2012. január 1-je után közzétett eseti határozatban kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul. A félnek egyértelműen azonosítható módon meg kell jelölnie, hogy a jogerős határozat álláspontja szerint melyik közzétett döntéstől, mennyiben tér el. Az eltérés megjelölésének konkrétan kell lennie, pontos jogértelmezésre vonatkozó álláspontnak kell ütköznie pontos

jogértelmezésre vonatkozó állásponttal. Az engedélyezést kérő félnek be kell mutatnia, hogy a felülvizsgálattal támadott határozat hol tért el jogkérdésben a Kúria közzétett jogértelmezésétől (Gfv.30.217/2025/2.).

[30] A felperes e körben a Kúria Gfv.30.681/2017/4. számú határozatából azt emelte ki, hogy abban az ügyben a Kúria egyetértett a jogerős ítélet megállapításával, miszerint „az alperest terhelte annak igazolása, hogy a felperes mikor értesülhetett a határozat tartalmáról az e-mail útján”. Ebből álláspontja szerint az következik, hogy az alperesen van a bizonyítási kötelezettség a Ptk. 3:36. § (1) bekezdés alkalmazásakor, ennek körében az alperesnek kell bizonyítania, hogy az e-mail a felpereshez megérkezett.

[31] A Kúria álláspontja szerint a felperes által megjelölt Gfv.30.681/2017/4. számú határozat és a jogerős ítélet között nem állapítható meg jogkérdésben való eltérés, a döntések nem alapulnak eltérő jogértelmezésen.

[32] A Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés abban az esetben állhat fenn, ha a jogerős határozat és a közzétett referenciahatározat összevethető, ami a lényegi tényállás és az annak alapján elbírálandó jogkérdés egyezőségét feltételezi. Ahhoz nem elegendő, hogy mindkét ügyben felmerült a megtámadott társasági határozat(ok)ról való tudomásszerzés időpontjára vonatkozó bizonyítás kérdése. A Gfv.30.681/2017. számú ügyben ugyanis a felek által nem vitatottan a felperes egy nem vitatott időpontban postai úton átvette a támadott igazgatósági határozatot, amelyhez képest az alperes azt állította, hogy e-mailben egy korábbi időpontban is értesítette a felperest a határozatról, ezért késett el a felperes a keresetindítással. A Kúria e határozatban azt fejtette ki, hogy a postán megküldött határozatról való tudomásszerzés nem vitatott időpontjánál korábban állított tudomásszerzési időpont bizonyítása, tehát az, hogy az e-mail a felpereshez (azt megelőzően) megérkezett, és mikor, az alperest terhelte. Mivel a felperesi tárhelyszolgáltatónál a szükséges adatok már nem álltak rendelkezésére, ezért az alperes nem tudta bizonyítani az állítását.

[33] A perbeli esetben az alperes által csatolt okirat szerint bizonyított volt, hogy az alperes a 2022. december 8-án tartott taggyűlésről készült jegyzőkönyvet még aznap elküldte a felperes cégjegyzékbe bejegyzett e-mail címére. A másodfokú bíróság – elsőfokú bírósággal azonosan – abból indult ki, hogy a társasági határozat felülvizsgálatára irányuló kereset előterjesztésére rendelkezésre álló szubjektív határidő kezdete nem az az időpont, amikor a határozatot szabályszerűen közltek vele, hanem az a nap, amikor arról a felperes tudomást szerzett vagy kellő gondosság mellett tudomást szerezhetett volna. A jogerős ítélet tehát nem azon alapult, hogy az elektronikus levelezési címre megküldött határozatok megérkeztek a felpereshez, hanem azon, hogy elvárható volt a felperestől, hogy a cégjegyzékbe bejegyzett elektronikus elérhetőségén biztosítsa az elektronikus levelek átvételét azok megküldése napján. Erre tekintettel a jogerős ítélet indokolása szerint a felperes részére a saját felróható magatartása – az elektronikus elérhetőségének inaktivitása – miatt nem érkeztek meg a határozatok.

[34] Mindezek miatt a referenciahatározat és a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélet között nem áll fenn a lényegi tényállási elemek és a jogkérdés azonossága, ezért a felülvizsgálat a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján sem volt engedélyezhető.

[35] A Kúria a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem elbírálása során az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, a bizonyítás eredményét nem vizsgálja.

Annak megítélése, hogy helyes döntést hoztak-e az eljáró bíróságok, a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem elbírálásának kereteit meghaladja, az csak a felülvizsgálati kérelem érdemi szakaszában (lenne) vizsgálható (Kúria Gfv.V.30.536/2022/2., Pfv.V.20.165/2024/2.).

[36] A fentiek szerint a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjára és (3) bekezdésére alapított kérelem nem alapozta meg a felülvizsgálat engedélyezését, ezért a Kúria a felülvizsgálatot a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta. Erre figyelemmel a végrehajthatóság felfüggesztése iránti kérelem tárgyában a határozathozatalt mellőzte.

[37] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem illetéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (2a) bekezdés a) pontja értelmében ítélet esetén az Itv. 39-41. § szerint meghatározott illetékalap után 2%, de legalább 10.000 forint, legfeljebb 700.000 forint. Jelen eljárásban a per tárgyának értéke nem megállapítható, így az engedélyezési eljárásban az eljárási illeték összege 14.000 forint. A felperes ezért az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja alapján az általa összesen megfizetett illeték (70.000 forint) és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem illetéke (14.000 forint) közötti különbözet (56.000 forint) visszatérítését kérheti az illetékes állami adóhatóságtól. A Kúria tájékoztatja a felperest, hogy az illeték visszatérítését az adóhatóságtól kérnie kell, elbírálására az adóhatóság rendelkezik hatáskörrel.

[38] A Kúria a határozatát a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül hozta meg.

[39] A végzés ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

A határozat elvi tartalma

[40] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjára alapított engedélyezés iránti kérelemben meg kell jelölni olyan határozatot, amellyel az engedélyezést kérő fél igazolja a széttartó vagy a már kialakult, azonban már nem követhető joggyakorlatot.

[41] Nem engedélyezhető a felülvizsgálat a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján, ha a Kúria közzétett határozatának a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben megjelölt része és a felülvizsgálattal támadott jogerős ítélet alapján a kérelem szerint felmerült jogkérdések nem vethetők össze.

Az alkalmazott jogszabályok és joggyakorlat

[42] 2016. évi CXXX. tv. 409. § (2) bekezdés a) pont és (3) bekezdés, 411. § (1) és (2) bekezdés

Budapest, 2026. március 4.

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Tibold Ágnes s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró, Dr. Farkas Antónia s.k. bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

S.K.

bíróági ügyintéző